

tata, angustata, Polytrichum aloides, urnigerum, formosum juniperinum (P. seltén), Isotherium myurum, Leskeia trichomanoides, Climacium dendroides, Hypnum ruscifolium, papuleum, Schreberi, splendens, tamariscinum, Crista castrensis (G.), alopecurum (G.), triquetrum, compressum, brevirostre (G.).

Descriptiones plantarum novarum florae hungaricae et transsilvanicae.

Auctore A. Kerner.

14. *Pedicularis limnogena*. — Rhizoma crassum, subfistulosum, fibris crassis descendantibus auctum. Caulis folia basilaria parum excedens, erectus vel adscendens, glaber, foliis sparsis 2 — 3 munitus. Folia basilaria glabra, ambitu oblonga, laminam petiolo augustinissime alato sesquiloniore gerentia. Rachis laminae integra, infra medium augustinissime alata, versus apicem autem dilatata, ita ut lamina basi pinnatisecta, superne vero pinnatipartita appareat. Laciniae horizontaliter patent, utrinque 10—12, intima distantes, medias approximatae et sese tangentes, summae imbricatae confluentes, omnes late ovato-oblongae, obtusae, pinnatifidae, lacinulis acute dentatis. Folia caulina basilaribus similia, sed multo minora et brevius petiolata. Bracteae calyces non excedentes, oblongae, serratae, inferiores basi utrinque semel vel bis incisae, superiores integrae. Racemus oblonge cylindricus, 15—30 floros. Pedicelli erecti, calyce breviores. Calyx evalus, campanulatus, membranaceus, quinquedentalis, dentibus integris, rectis, triangularibus, acutis. Corolla . . . Capsula calyce duplo longior, ex inflata basi conico protracta et leviter sigmaideo curvata.

Caulis cum racemo fructif. 4—8" alt. Folia basilaria cum petiolo 2—4½" lg. 8—18" lt. Laciniae foliorum 4—9" lg. 3—6" lt. Pedicelli 2" lg. Calyx 3—4" lg. Capsula 7—8" lg. basi 3" apice 1½" lat.

Foliorum forma affinis *P. recutitae* L.; tamen jam habita ab illa facile distinguenda. In *P. limnogena* caulis humilior, folia latiora, laciniae magis approximatae et partim imbricatae, ovato-oblongae et obtusae nec lanceolatae, acutae; capsula proboscidea, elongata, sigmaides curvata et calyce duplo longior, nec ovala et calycem parum superans.

Hujus plantae quamvis perfecti flores prae manibus non sint, minime tamen dubito novam speciem proponere, quippe cujus et folia et fructus ab omnibus adhuc descriptis *Pedicularis* speciebus prorsus different. Hanc plantam, quam et in aliis Carpatorum orientalium regionibus gigni crediderim, Hungariae et Transsilvaniae Florae utique ornamentum, viris artem herbariam illic collentibus maxime commendando, optans, ut diagnosi quam supra exhibuimus etiam floris descriptionem addere mox mihi contingat.

Habitat in locis paludosis et ad margines fontium in regione abietina et alpina Carpatorum orientalium altitudine 3800—5200 ped. in solo porphyriticō et arenario. In tractu fluvii Körös in monte Bohodei prope Petrosam versus Varasream et ad fontem „Fontana rece“ dictam. In tractu fluvii Szamos in Valea Gröpeli et Valea Isbucu et prope speluncam Oncés dictam.

15. *Melampyrum subalpinum*. — Annu. Radix fusiformis, tenuis, fibrīs paucis instructa. Caulis erectus, rarissime simplex, plerumque ramosus, sicut rami erecto-patentes hirtellus. Folia glabra vel ad nervos hirtella, petiolata, linear-lanceolata, acuminata, sexies-decies longiora quam latiore, integra vel summa basi utrinque semel vel bis incisa. Bracteae azureae, inferiores foliis conformes, superiores ex ovata vel cordata basi abrupte acuminatae, infra medium subulato-dentatae. Spicae terminales, secundae. Calyx tubulosus, dentibus 4 setaceo-acuminatis instructus, glaber vel solum ad nervos marginesque dentium pilis sparsis brevibus obsitus, corollam dimidiā subaequans. Corolla tubulosa, basi geniculata, faucem versus ampliata. Labium inferius erecto-patens, apice trilobum. Capsula ovata, rostro rectio acuminata, calycem fructiferum ampliatum excedens.

Caul. 6—12ⁿ alt. Fol. 10—28^m lg. 1—4^m lt. Calix 5^m lg. Corolla 10—12^m lg.

Syn. *M. siloticum* × *nemorosum* Bérmann in d. Verh. d. zool. bot. Ver. 1855 p. 13. — *M. nemorosum* f. *subalpinum* Jur. Verh. d. zool. bot. Ver. 1857. II. p. 507. — *M. nemorosum* f. *augustifolium* Neill. Pl. v. Nied. Oest. p. 572.

Medium quidem tenet inter *M. siloticum* et *M. nemorosum*, sed ut harum specierum hibrida non sit verisimilimum esse jam a Niessl (Verh. d. zool. bot. Ver. 1856, p. 82. 106.) et Joratzka (l. c.) demonstratum est. Quum sua criteria constantissime retineat et a cognatis *M. nemoro* et *M. silotico*, quibus nullo unquam transitu conjugitur, facile internoscatur, propria species est judicanda, describenda appellanda.

Habitat in locis petrosis et umbrosis Carpatorum orientalium, solo calcareo in regione abietina et regione fagi altitudine 1600—4000 ped. — In montibus hungaricis bihariensis copiosissime legi prope Petrosam in Pétra Pulsului, Magura séca Pétra Boghi etc. In Transsilvania inveni in tractu fluvii Arányos prope Vidram in monte Suprapétri Poienile.

M. subalpinum in numero florū Europæ orientalis ponendum, perinde atq[ue] aliae multæ orientis plantæ in occidente versus usque ad montes pertinet, quibus planities Viennensis ab occidente finit. Ibi copiosissime provenit in montibus calcareis prope Baden, Gultenstein etc. et in subalpinis montis Schneecberg.

ZOBODAT -

www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische
Datenbank/Zoological-Botanical
Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: Osterreichische
Botanische Zeitschrift – Plant
Systematics and Evolution

Jahr/Year: 1863

Band/Volume: 013

Autor(en)/Author(s): Kerner von Marilaun
Anton Joseph

Artikel/Article: Descriptiones plantarum

novarum florae hungaricae et
transsilvanicae. 362-363